

165

OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 maja 1967 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 maja 1962 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego i geologicznych.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1967 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego i geologicznych (Dz. U. Nr 7, poz. 30) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 maja 1962 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego i geologicznych (Dz. U. z 1962 r. Nr 36, poz. 162, z 1964 r. Nr 1, poz. 1 i Nr 42, poz. 285, z 1966 r. Nr 7, poz. 43 oraz z 1967 r. Nr 7, poz. 30 i Nr 20, poz. 89) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 maja 1962 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego i geologicznych nie obejmuje:

1) §§ 21 i 23 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 maja 1962 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego i geologicznych (Dz. U. z 1962 r. Nr 36, poz. 162 i z 1964 r. Nr 42, poz. 285) w brzmieniu:

„§ 21. 1. W 1962 r. przedsiębiorstwa mogą zgłaszać poprawę zadanego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności (§ 12 ust. 1) w terminie do dnia 30 czerwca 1962 r.

2. Dodatkową akumulację, o której mowa w § 12 ust. 2, właściwi ministrowie mogą zgłosić w 1962 r. do dnia 15 lipca 1962 r.

„§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.”;

2) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1963 r. zmieniającego rozporządzenie z dnia 25 maja 1962 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w

przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego i geologicznych (Dz. U. z 1964 r. Nr 1, poz. 1) w brzmieniu: „§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.”;

3) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1964 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego i geologicznych (Dz. U. Nr 42, poz. 285) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.”;

4) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lutego 1966 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego i geologicznych (Dz. U. Nr 7, poz. 43) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.”;

5) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1967 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego i geologicznych (Dz. U. Nr 7, poz. 30) w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r., z wyjątkiem przepisu § 1 pkt 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.”;

6) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 1967 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego i geologicznych (Dz. U. Nr 20, poz. 89) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1967 r.”

Minister Finansów: w z. J. Kole

Załącznik do obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 31 maja 1967 r. (poz. 105).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 maja 1962 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego i geologicznych.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy:

- 1) państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz przedsiębiorstw produkcji pomocniczej,
- 2) państwowych przedsiębiorstw geologicznych (geofizycznych),
- 3) samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego,

4) pracowni konserwacji zabytków,

5) jednostek budowlano-montażowych w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” — zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

§ 2. Przedsiębiorstwa tworzą fundusz zakładowy składający się z części zasadniczej (zasadniczy fundusz zakładowy) i z części dodatkowej (dodatkowy fundusz zakładowy) w zależności od stopnia wykonania podstawowych zadań rzeczowych oraz zadanego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności.

§ 3. Przedsiębiorstwa tworzą zasadniczy fundusz zakładowy w wysokości wynikającej ze stawki funduszu zasadniczego ustalonej w załączniku nr 1, jeżeli:

- wykonują podstawowe zadania rzeczowe (§ 2),
- zaplanują i osiągną zadany wskaźnik wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności.

§ 4. 1. W przedsiębiorstwach budowlano-montażowych do podstawowych zadań rzeczowych zalicza się co najmniej całość budownictwa mieszkaniowego (w ogólnej ilości m² powierzchni użytkowej mieszkań), szkolnego i szpitalnego oraz wykonywane w ramach inwestycji centralnych i zjednoczeń produkcyjne obiekty przemysłowe, obiekty wodne i lądowo-inżynierskie — ujęte w rocznym planie oddawania obiektów do użytku.

2. Podstawowe zadania rzeczowe ustalone dla przedsiębiorstw występujących w charakterze generalnych wykonawców odnoszą się również do przedsiębiorstw podwykonawczych. W celu skoordynowania robót w generalnym wykonawstwie na obiektach objętych podstawowymi zadaniami rzeczowymi, jednostka nadrzędna generalnego wykonawcy podaje do wiadomości jednostki nadrzędnej podwykonawcy podstawowe zadania rzeczowe, stanowiące podstawę do uzyskania uprawnień do funduszu zakładowego.

3. Jednostki nadrzędne zatwierdzają podstawowe zadania rzeczowe w ciągu 20 dni po złożeniu planów techniczno-ekonomicznych przez podporządkowane przedsiębiorstwa.

4. Dla przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego, z wyjątkiem przedsiębiorstw budowlano-montażowych, o których mowa w ust. 1, właściwi ministrowie ustalą w porozumieniu z Ministrem Finansów kryteria określania podstawowych zadań rzeczowych dostosowane do specyfiki produkcji tych przedsiębiorstw.

§ 5. 1. Przez wskaźnik wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności rozumie się procentowy stosunek wartości sprzedanej produkcji podstawowej, pomocniczej i usług wykonanych własnymi siłami, pomniejszonej (a w przedsiębiorstwach deficytowych — powiększonej) o wynik bilansowy — do wartości sprzedanej produkcji i usług. Wskaźnik ten należy wyliczać według następującego wzoru:

$$W_w = \frac{(S - W_b) \cdot 100}{S}$$

w którym:

W_w — poszukiwany wskaźnik wynikowego poziomu kosztów wyrażony w procentach;

W_b — wynik bilansowy z całokształtu działalności przedsiębiorstwa;

S — wartość sprzedaży produkcji podstawowej, pomocniczej i usług.

2. Przez zadany wskaźnik wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności rozumie się wskaźnik wynikający z dyrektywnego zadania w zakresie wyniku z całokształtu działalności oraz z ustaleń przyjętych do planu techniczno-ekonomicznego w zakresie sprzedaży produkcji podstawowej, pomocniczej i usług.

3. Przez planowany wskaźnik wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności rozumie się wskaźnik wynikający z ustaleń przyjętych do planu techniczno-ekonomicznego w zakresie wyniku z całokształtu działalności i sprzedaży produkcji podstawowej, pomocniczej i usług.

4. Przez rzeczywisty wskaźnik wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności rozumie się wskaźnik wynikający ze sprawozdawczości finansowej po weryfikacji i po dokonaniu ewentualnych korekt, o których mowa w §§ 15—17.

§ 6. Zasadniczy fundusz zakładowy oblicza się według wyrażonej w procencie planowanego osobowego funduszu płac stawki ustalonej w załączniku nr 1 do rozporządzenia, zwanej stawką funduszu zasadniczego.

§ 7. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo wykona podstawowe zadania rzeczowe, a nie osiągnie zadanego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności — wówczas stawka funduszu zasadniczego ulega odpowiedniemu zmniejszeniu, a mianowicie:

Pogorszenie zadanego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności w granicach:	Zmniejszenie stawki funduszu zasadniczego wyrażone w % za każde pełne 0,1% pogorszenia zadanego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności
od 0,1% do 0,2%	1,0%
od 0,3% do 0,4%	2,5%
od 0,5% do 0,7%	4,5%
od 0,8% do 1,0%	6,5%
od 1,1% do 1,5%	8,0%

Zmniejszenie stawki funduszu zasadniczego należy liczyć w sposób składany, tj. oddzielnie dla każdego przedziału tabeli. Gdyby na skutek zmniejszenia stawki odpisu zasadniczego zasadniczy fundusz zakładowy wyniósł kwotę mniejszą od kwoty równej 1% planowanego osobowego funduszu płac, przedsiębiorstwo tworzy zasadniczy fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 1% planowanego osobowego funduszu płac.

2. W razie pogorszenia zadanego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności w granicach od 1,5% do 2% przedsiębiorstwo, które wykonało podstawowe zadania rzeczowe, tworzy zasadniczy fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 1% planowanego osobowego funduszu płac.

3. W razie pogorszenia zadanego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności powyżej 2%, przedsiębiorstwo traci prawo do funduszu zakładowego.

§ 8. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo wykona w pełni zadany wskaźnik wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności, natomiast nie wykona części podstawowych zadań rzeczowych — fundusz zasadniczy, obliczony zgodnie z ustaleniami § 6, ulega zmniejszeniu w zależności od stopnia wykonania tych zadań:

- 1) dla generalnych wykonawców — według całkowitej wartości sprzedażnej obiektów oddanych do użytku,
- 2) dla częściowych (bezpośrednich) wykonawców lub podwykonawców — według całkowitej wartości sprzedażnej robót:

Stopień niewykonania podstawowych zadań rzeczowych według wartości sprzedażnej	Zmniejszenie stawki funduszu zasadniczego
do 5%	20%
powyżej 5 do 10%	40%
„ 10 do 15%	60%

2. W razie wykonania podstawowych zadań rzeczowych poniżej 85% planu według całkowitej wartości sprzedażnej tych zadań przedsiębiorstwo traci prawo do funduszu zakładowego.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo nie wykona części podstawowych zadań rzeczowych, a równocześnie osiągnie lepszy od zadanego wskaźnik wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności, nie przysługuje mu prawo do dodatkowego funduszu zakładowego.

§ 9. W razie równoczesnego pogorszenia zadanego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności w granicach do 1,5% i niewykonania podstawowych zadań rzeczowych według całkowitej wartości sprzedażnej robót w granicach do 15% — zmniejszenie stawki funduszu zasadniczego, o którym mowa w § 8 ust. 1, stosuje się w odniesieniu do stawki funduszu zasadniczego ustalonej na podstawie § 7 ust. 1.

§ 10. W celu dokonania kwartalnych odpisów na fundusz zakładowy należy rzeczywisty wskaźnik wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności wynikający ze sprawozdawczości finansowej za dany kwartał po skorygowaniu (§§ 15—17) porównywać z rocznym wskaźnikiem zadanym.

§ 11. Przedsiębiorstwo, które osiągnie lepszy od zadanego wskaźnik wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności, uzyskuje ponadto prawo do dodatkowego funduszu zakładowego, obliczanego według stawek podanych w tabeli, stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 12. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo ustali w swoim planie techniczno-ekonomicznym lepszy od zadanego wskaźnik wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności i osiągnie go lub przekroczy, wówczas odpis dodatkowy na fundusz zakładowy oblicza się według stawek podanych w tabeli (załącznik nr 2 do rozporządzenia), z tym że dodatkowy fundusz zakładowy przypadający od zaplanowanej poprawy wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności podwyższa się o 30%.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo nie osiągnie zaplanowanego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności, o którym mowa w ust. 1, ale poprawi zadany wskaźnik wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności — dodatkowy fundusz zakładowy oblicza się według stawek podanych w tabeli, stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 13. 1. Zgłoszenie poprawy zadanego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności w planie techniczno-ekonomicznym nie może nastąpić później niż do 30 kwietnia danego roku; poprawa zadanego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności przez przedsiębiorstwo powinna spowodować równocześnie polepszenie wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności w skali zjednoczenia i ministerstwa.

2. Właściwi ministrowie (przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych) są zobowiązani do zgłoszenia w terminie do dnia 31 maja danego roku Ministerstwu Finansów dodatkowej akumulacji, jaka powstanie w wyniku podwyższenia przez podległe jednostki zadanego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności.

§ 14. 1. Przedsiębiorstwom, które wykażą się szczególnymi osiągnięciami w zakresie terminowości oddawania obiektów do użytku oraz w zakresie poprawy jakości wykonywanych robót, jak również przedsiębiorstwom, w których zajdzie konieczność zneutralizowania skutków pogorszenia wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności, wywołanego przyczynami niezależnymi od przedsiębiorstwa — może być przyznany fundusz zakładowy lub mogą być dodatkowo zwiększone odpisy na fundusz zakładowy.

2. Na cele, o których mowa w ust. 1, może być przeznaczona łączna kwota nie większa niż 0,5% planowanego osobowego funduszu plac przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem.

3. O przyznaniu funduszu zakładowego lub o zwiększeniu odpisów na fundusz zakładowy orzeka:

1) w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym:

a) minister — w granicach kwoty równej 0,2% planowanego osobowego funduszu plac przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem,

b) dyrektor zjednoczenia — na podstawie uchwały kolegium zjednoczenia podjętej w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego — w granicach limitu określonego przez ministra,

2) w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi — prezydium wojewódzkiej rady narodowej w porozumieniu z zarządem okręgowym właściwego związku zawodowego.

4. W uzasadnionych wypadkach właściwy minister może, w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem centralnym, przekazać dyrektorom zjednoczeń w pełni uprawnienia do wydawania orzeczeń, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a), lub zatrzymać do swojej właściwości wydawanie orzeczeń odnośnie do całkowitej kwoty przeznaczonej na cele wymienione w ust. 1, prezydium zaś właściwej wojewódzkiej rady narodowej może, w odniesieniu do przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi, przekazać dyrektorom zjednoczeń w pełni uprawnienia do wydawania orzeczeń, o których mowa w ust. 3 pkt 2.

§ 15. Przy ustalaniu rzeczywistego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności dokonuje się korekty wartości sprzedaży i wyników zgodnie z przepisami art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), zwanej dalej „ustawą”, tylko wtedy, gdy w następstwie zmian wpływających na wskaźnik wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności przedsiębiorstwa nie następuje odpowiednia zmiana cen rozliczeniowych produkcji oraz cen sprzedawanych wyrobów i tariff świadczonych usług.

§ 16. 1. Właściwy minister (przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej) może zezwolić na zwiększenie wyniku bilansowego przedsiębiorstwa, stanowiącego podstawę obliczenia rzeczywistego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności, o zysk utracony przez przedsiębiorstwo na skutek obniżenia ceny sprzedaży produkcji budowlano-montażowej w związku z realizacją postępu technicznego w razie:

- 1) zastosowania efektywnych rozwiązań konstrukcyjnych albo nowych lub zastępczych materiałów,
- 2) udzielenia na rzecz zleceniodawcy opustu od ceny ustalonej w kosztorysach z tytułu wprowadzenia przez przedsiębiorstwo usprawnień organizacyjnych lub technicznych,
- 3) rozszerzenia zakresu stosowania postępowych metod wykonawstwa w porównaniu do planu.

2. Postanowienie ust. 1 ma zastosowanie również w przypadku obniżenia przez inwestora standardów wykonania, wyposażenia i użytkowania realizowanych obiektów w następstwie dokonanej rewizji założeń kosztorysowych, jeżeli obniżenie standardów nie było przewidziane w rocznym planie techniczno-ekonomicznym przedsiębiorstwa i spowodowało niewykonanie planu sprzedaży.

3. Wnioski przedsiębiorstw w sprawach określonych w ust. 1 i 2 powinny być zaopiniowane przez właściwy oddział banku finansującego oraz zainteresowanych zleceniodawców.

§ 17. Przy obliczaniu rzeczywistego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności wyłącza się zysk i wartość sprzedaży, dotyczące:

- 1) robót budowlano-montażowych i prac geologicznych, jeżeli rozliczenie tych robót nie zostało dokonane na podstawie obowiązujących norm i cen,
- 2) produkcji pomocniczej i usług, jeżeli ceny wyrobów i usług nie są objęte obowiązującymi cennikami (tary-

fami), chyba że właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Finansów postanowi inaczej; nie wyłącza się jednak zysku i wartości sprzedaży dotyczących wyrobów produkcji pomocniczej przeznaczonej na eksport lub zastępującej import mimo braku cen w obowiązującym cenniku, jeżeli sprzedaż tej produkcji nie przekracza 50% ogólnej wartości sprzedaży.

§ 18. 1. W razie niewykonania części podstawowych zadań rzeczowych na skutek wydarzeń losowych lub udowodnionej winy zleciodawców właściwy minister (przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej) może wyrazić zgodę na wyłączenie ich z podstawy obliczenia wykonania planu w tym zakresie.

2. Warunkiem wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, jest przedłożenie przez przedsiębiorstwo odpowiednich dowodów, stwierdzających winę zleciodawców i zastosowanie wszystkich sankcji wynikających z umowy.

§ 19. 1. Jeżeli wartość wykonanych robót i usług oraz sprzedanych wyrobów, o których mowa w § 17, przekracza 50% ogólnej wartości sprzedaży, przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego. W takim wypadku jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na dany rok osobowego funduszu płac.

2. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielone po stwierdzeniu na podstawie sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) osiągnięcie co najmniej zadanego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności,
- 2) wykonanie planu produkcji w zakresie rzeczowym,
- 3) terminowe wywiązywanie się ze swych obowiązków wobec zleciodawców,
- 4) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową,
- 5) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

§ 20. W przedsiębiorstwach objętych rozporządzeniem stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem warunków działania przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego i geologicznych, przepisy uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad podziału funduszu zakładowego przeznaczonego na nagrody (Monitor Polski Nr 61, poz. 322).

§ 21. 1. Przedsiębiorstwu, które utracą całkowicie prawo do tworzenia funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwu nie przysługuje prawo do utworzenia funduszu zakładowego tylko w początkowych kwartałach roku, a w następnych przedsiębiorstwo uzyska to prawo, wówczas wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 obciążają fundusz zakładowy.

§ 22. Upoważnia się właściwych ministrów i przewodniczących prezydiów wojewódzkich rad narodowych w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych do przyznawania prawa tworzenia oddzielnego funduszu zakładowego dla poszczególnych budów, wydzielonych na ograniczony wewnętrzny rozrachunek gospodarczy, w razie gdy na tych budowach stosowany będzie system organizacji i kontroli wprowadzony przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych dla podległych mu przedsiębiorstw, pozwalający na ustalenie wyników osiągniętych przez dane budowy oraz stopnia wykonania przez nie planowanych zadań.

§ 23. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 24. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą przedsiębiorstw budowy szybów, robót górniczych i budowy kopalń nadzorowanych przez Zjednoczenie Budownictwa Górniczego.

Załącznik nr 1 do rozporządzenia
Rady Ministrów z dnia 25 maja
1962 r.

WYKAZ STAWEK NA ZASADNICZY FUNDUSZ ZAKŁADOWY

	Stawka odpisu zasadniczego w % planowanego osobowego funduszu płac
1. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe (rozliczające się z budżetem centralnym oraz z budżetami terenowymi) podległe:	
a) Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	5,5%
b) Ministrowi Górnictwa i Energetyki	5,5%
c) Ministrowi Komunikacji	5,5%
d) Ministrowi Przemysłu Ciężkiego	5,5%
e) Ministrowi Rolnictwa	5,5%
f) Ministrowi Przemysłu Chemicznego	5,5%
2. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe podległe innym ministrom, przedsiębiorstwa geologiczne (geofizyczne), samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego, pracownicy konserwacji zabytków	4,5%

Załącznik nr 2 do rozporządzenia
Rady Ministrów z dnia 25 maja
1962 r.

TABELA STAWEK DODATKOWEGO FUNDUSZU ZAKŁADOWEGO ZA POPRAWĘ ZADANEGO WSKAŹNIKA
WYNIKOWEGO POZIOMU KOSZTÓW CAŁOKSZTAŁTU DZIAŁALNOŚCI

Lp.	Za poprawę zadanego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności	Stawka dodatkowego funduszu zakładowego wyrażona w procencie planowanego osobowego funduszu płac za każde pełne 0,1% poprawy zadanego wskaźnika wynikowego poziomu kosztów całokształtu działalności
1	od 0,1% do 0,2%	0,06
2	od 0,3% do 0,5%	0,12
3	od 0,6% do 1,0%	0,10
4	od 1,1% do 1,5%	0,08
5	od 1,6% do 2,0%	0,06
6	od 2,1% do 3,0%	0,04
	za każdy dalszy 0,1% poprawy	0,02

Stawki dodatkowego funduszu zakładowego należy liczyć w sposób składany, tj. oddzielnie dla każdego przedziału tabeli.

106

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 maja 1967 r.

w sprawie przystąpienia szeregu państw do Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji wyrobów i usług, do których stosuje się znaki fabryczne lub handlowe, sporządzonego w Nicei dnia 15 czerwca 1957 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 6 Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji wyrobów i usług, do których stosuje się znaki fabryczne lub handlowe, sporządzonego w Nicei dnia 15 czerwca 1957 r. (Dz. U. z 1961 r. Nr 46, poz. 239), złożone zostały dokumenty przystąpienia do powyższego porozumienia przez następujące państwa:

Niemiecka Republika Demokratyczna . . . . . dnia 15 grudnia 1964 r.
Księstwo Liechtenstein . . . . . dnia 24 stycznia 1967 r.
Tunezja . . . . . dnia 24 lutego 1967 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

107

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 maja 1967 r.

w sprawie ratyfikacji przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii Protokołu, sporządzonego w Hadze dnia 28 września 1955 r., zmieniającego Konwencję o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzoną w Warszawie dnia 12 października 1929 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem XXI Protokołu, sporządzonego w Hadze dnia 28 września 1955 r., zmieniającego Konwencję o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzoną w Warszawie dnia 12 października 1929 r. (Dz. U. z 1963 r. Nr 33, poz. 189), został złożony Rządowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 3 marca 1967 r. przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii dokument ratyfikacyjny powyższego protokołu.

W związku z oświadczeniem złożonym przez Rząd Zjedno-

zonego Królestwa, zgodnie z artykułem XXV ust. 2 protokołu, stosowanie protokołu nie rozciąga się na następujące terytoria: Aden, Antigua, Brunei, Dominika, Grenada, Kamanran, Wyspy Kuria Muria, Perim, Protektorat Arabii Południowej, Rodezja Południowa, St. Christopher, Nevis i Anguilla, St. Lucia, St. Vincent, Suazi i Tonga.

Zgodnie z artykułem XXII ust. 1 protokołu wchodzi on w życie w stosunku do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii dnia 1 czerwca 1967 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

Flotowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakł. nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.